

Commissie-De Wit laat soms de tanden zien, maar bijt niet

Kilian W. Wawoe

hoopt op 21 juni te promoveren op Beloningsbeleid bij banken

Haar rapport is een stap in de goede richting, maar zij blijft tegen beter weten in hopen op zelfregulering van de bancaire sector.

De commissie-De Wit, die de opdracht had om gekregen om een onderzoek te doen naar 'de oorzaken van de recente turbulente ontwikkelingen en de structurele problemen in het financiële stelsel', is een halve stap in de goede richting naar een beter beloningsbeleid. Helaas verzuimt ze om de ingeslagen route uit te lopen en ook daadwerkelijk nieuwe maatregelen af te dwingen. Dat is teleurstellend omdat ze tegelijkertijd concludeert dat tot op heden weinig zelfreflectie van de banken bestaat en de noodzaak om in te grijpen, blijft bestaan.

In haar rapport doet de commissie een aantal goede aanbevelingen voor een beter beloningsbeleid in de financiële sector. Terecht beveelt zij aan dat de principes voor een strenger beleid 'niet alleen voor bestuurders en senior management worden geformuleerd, maar voor alle functi-

onarissen binnen het bedrijf, in het bijzonder bijvoorbeeld ook degenen die op de handelsvloer werkzaam zijn' (aanbeveling 4). Niet alleen de toplaag maar ook de echelons daaronder dienen te worden afgeremd. Het waren tenslotte de handelaren en hypotheekverkopers die 'succes' boekten door onverantwoorde risico's te nemen.

Vergelijk het met het volgende: een handelaar gaat met uw spaargeld naar het casino en zet alles op rood. Het wordt rood, en hij heeft daarmee een rendement van 100 procent gehaald. Heeft hij dan recht op een bonus? Volgens de huidige regels wel, terwijl dit soort gedrag heeft geleid tot veel problemen.

Echter na de constatering dat perverse prikkels leiden tot riskant gedrag, wordt het initiatief opnieuw bij de sector zelf gelegd. De commissie is van mening dat een gedragsveran-

dering bij de verantwoordelijken in de financiële sector noodzakelijk is. 'Dit is bovenal een opdracht voor de sector zelf en de individuele financiële instellingen' (aanbeveling 7). Deze stelling is merkwaardig voor een commissie die 'verontrust' is over het gebrek aan zelfreflectie in de sector.

Dit wordt versterkt door het gedrag van de banken in de afgelopen twee jaar: ondanks de kredietcrisis konden we ons keer op keer verbazen dat er toch torenhoge bonussen werden uitgekeerd. Met zelfreflectie of bescheidenheid heeft dat weinig te maken.

Het rapport dreigt daarom bij het afdwingen van regels bij beloning in geval van staatssteun (aanbeveling 5) met wet- en regelgeving. Een werkelijk gevoel van urgentie ontbreekt echter: het initiatief wat betreft het totale beloningsbeleid laat ze aan de

sector. Een sector met een geconstateerd beperkt zelfreflecterend vermogen, en die zijn kans met de Code Banken al gehad heeft. Als die - zoals uit het rapport blijkt - niet afdoende is, moeten daar politieke conclusies uit getrokken worden.

De analyse van het rapport over beloningen is juist: de Code Banken schiet tekort. Welke consequenties moeten er aan de bevindingen van de commissie worden verbonden? Laten we het opnieuw aan de banken over zichzelf te reguleren, op pakt de politiek de handschoen op?

Het rapport van de commissie-De Wit is een stap in de goede richting. Maar hoewel zij soms haar tanden laat zien, blijft het toch een papieren tijger. De commissie geeft op een punt dat zijzelf cruciaal acht - het belonen van risico's - het initiatief uit handen. Er wordt wel geblaft maar niet gebeten.